

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 32. lib. Genes. in quo describitur Jacobi
Legatio ad fratrem Esau, lucta cum Angelo & Benedictio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

gelu, fugiebat somnus ab oculis meis &c. Considerentius inquam hæc verba, a quolibet temporalium rerum studioso objici posse mundo, quando mortis hora imminet: viginti videlicet annis, aut ultra *fui tecum ò munde!* Quos serviendo tibi tot inter labores tot inter ærumnas consumpsi, & hem! mercedis locò id unicum habeo, ut me omnibùs spolies, transferendò illa ad ingratos hæredes.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 32. lib. Genes. in quo describitur Jacobi Legatio ad fratrem Esau, lucta cum Angelo & Benedictio.

N. 49. *Considera:* **Q**Uòd etsi Jacob non ignoraverit: se vî Benedictionis paternæ constitutum esse Dominum fratris sui Esau; tamen mittens ad eum nuntios hisce verbis humillimis usus sit: *mitto Legationem ad Dominum meum &c.* Inde nos erudiens: ad placandos inimicos melius non reperiri medium humilitate. *Placantur,* inquit Abulensis, *animi submissione humili.* Regius Propheta 1. Paralip. Videns ante se Angelum evaginatò gladiò stantem, ad nullum aliud nisi humilitatis scutum confugit: *ceciderunt* (ut asserit textus sacer) *tam ipse quàm majores natu vestiti ciliciis, proni in terram &c.* Et convertit gladium suum in vaginam. Jam duos Principes Ducesque militum coram Elia ignis ultor absumpserat: quid ergo auxilii supererat tertio, quò fatalem à se averteret flammam? en! sola humilitas ei succurrit: curvandò enim genua furorem Elia inhibuit, ignem repressit. Non suffecerat Dæmoni, contra Jobum assurgenti, abstulisse ei pecora, occidisse proles, acuisse in illum lividos uxoris dentes & linguam: sed nova identidem moliebatur mala, quæ ipsam affligeret. At contra rabiem hanc se defendit Job strenuissimè, corpus suum projiciendò super sterquilinum; in abjectissimo enim hoc loco positus, non poterat sibi ultra timere de profundiori lapsu. S. Antonius Eremita innumeros furibundi Dæmonis videns laqueos, universo Orbi præparatos, rogavit Dominum, quærens: quis eos foret evafurus? & responso tulit: *Sola humilitas hos evadet laqueos.* Planè sicut foli pisciculi evadunt lagenam piscatoris, sic soli humiles insidias Dæmonis & aliorum inimicorum effugiunt. Repones forsàn Christiane Lector; per humilitatem minùs auctoritatem personæ, perdi respectum,

spectum, eidem ab aliis debitum. At nego, & pernego, hanc subsistere sequelam: quis enim Christum vel Dignitate Personæ, vel majoritate Imperii superavit unquam? *Sciebat*, ille teste Apostolo: *quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia à DEO exiit, & ad DEUM vadit*, & tamen surgit de cœna, præcingit se linteò, mittit aquam in pelvim, in genua devolvitur, sordidos discipulorum pedes lavare incipit. Nunquid per hunc summæ humilitatis actum vel parum aliquid de habito apud Discipulos suos respectu perdidit? quin potius Petrum ceterorum omnium Principem ad majorem reverentiam permovet exclamantem præ nimio respectu: *Non lavabis mihi pedes in æternum*. Joan. 13. Est haud dubiè oratio humilitatis protestatio, signumque creaturæ DEO subjectæ; hanc Christus in Monte Thabor videntibus, qui aderant discipulis, peregit: sed nunquid per hoc humilitatis exercitium authoritati ejus derogatum aliquid, quin potius additum? sic equidem se humiliantis facies transfiguratur, in alterum solem mutata, vestibûs instar nivis albefactis. S. Matthæus cap. 27. circumstantias dominicæ passionis describens asserit: *Posuerunt ejus causam super caput ipsius scriptam &c.* Quæ verba expendens Venerabilis Beda noster quærit causam: cur titulum hunc sibi probro magis, quam laudi futurum, maluerit super crucem, & non infra affigi, & respondens dubiæ quæstioni ait: *Pulchrè titulus non infra, sed supra crucem ponitur, quia licet in cruce pro nobis hominis infirmitate fulgebat: supra crucem tamen Regis Majestate fulgebat.* Quasi dicat: non fortuitò, sed singulari Cœli consiliò titulum Regis in fronte Crucis locutum esse, ut daretur intelligi, quòd etsi patiendò tam infame supplicium, infirmitatem hominis præferulerit; inde tamen Regiæ Majestati ac gloriæ dempserit nihil, sed eam firmarit validius. Hæc tibi si non suffecerint argumenta, stabulum Bethlehemiticum intuere, videbis ibi in genua procumbentes Reges Orientis, & regalia deponentes Dona, quibus testantur: eò plus reverentiæ & submissionis deberi recenter nato pusioni, quò se humiliorem demonstrat.

Cæterum Jacobi verba versu 10. cit. capitis prolata notatu dignissima sunt, quibûs testatur: *in baculo meo transivi Jordanem, & nunc cum duabus turmis regredior.* Paribûs enim verbis & tu Christiane uti poteris in transitu ad æternitatem, quando spretis hujus mundi rebûs solò baculò crucis provisus transieris Jordanem hujus miserrimæ vitæ. Quare cum Paulo ore cordeque exclama: *Mihi absit gloriari nisi*

in cruce Domini nostri JESU Christi, in quo est salus &c. Nec cessa luctari cum Jacobo, donec cum ipso elucteris.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 33. lib. Genes. in quo describitur familiaris fratrum, sibi invicem occurrentium congressus Jacobique iter in Socoth & Salem.

N. 50. Considera: QUAM obsequiosum & munificum erga fratrem suum Esau, quem noverat suum semper infensissimum existisse hostem, sese exhibuerit Jacob, dicens v. 10. cit. cap. *Vide faciem tuam, quasi viderim vultum DEI.* Haud secus te Christiane, quando obvium habes inimicum tuum, oportet semotâ omnî vindictâ, privatâ autoritate inferendâ, ei exhibere signa reconciliationis, amoris & benevolentiae, ut sic etiam imiteris Salvatorem tuum, qui intuens Judæos juratissimos suos hostes, dirissimam sibi mortem inferentes, pro eorum salute rogavit Patrem, dicens: *Dimite illis, non enim sciunt, quid faciunt.* Joan. 13. Quid? quod Judam ipsum Judæorum Coriphæum gratiosô, dignatus sit osculô, ut eum ad Pœnitentiam provocaret. Summum sacerdotem legis novæ immitatus Levita Stephanus, dum imbre lapidum ab hostibus obruitur, clamat ex amaro pectore Actor. 7. *Ne statuas illis hoc peccatum.* Jacobus Apostolus à Judæis de Pinna Templi præcepsum, & morti proximus oravit: *Domine da veniam illis, quia nesciunt quid faciunt.* Surtius in vita ejus. S. Paulus de sua & aliorum Apostolorum personis testatur 1. Corinth. 12. *Maledicimur, persecutionem patimur, & sustinemus, blasphemamur & obsecramus.* Carolus V. Imperator homini, qui ei necem paraverat, ad se vocari jussu, non tantùm capitale remisit supplicium, sed post varios affectus & signa gratiæ ei exhibita, mille aureos donô dedit teste Aneâ Sylv. *Pusilli hominis est, ait Seneca lib. 2, de ira, repetere mordentem ut mures & formica, ad quas si manum admoveris, ora convertunt inbecilla, se ladi putant, si tangantur.* Et hinc Pericles convitiatorem suum rotâ die, inultè sustinens, nocte discedentem accenso lumine domum deduxit: Socrates verò calce à quopiam petitus; cum moneretur, ut repercuteret: *An, inquit, si asinus mihi calcem impigisset, in eum recalcitrarem?* hoc ô Christiane! Ethnici & Barbari præstitere: quid te oportet facere, cui toties inculcantur notissima illa